

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians (1)

del 18 al 25 de gener de 2024

Què és?

És una Setmana d'Oració, **del 18 (Càtedra de sant Pere) al 25 de gener (conversió de sant Pau)**, en què les comunitats cristianes demanem al Senyor «**que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu**» (Jn 17, 21).

Va ser proposada el 1908 pel sacerdot anglicà Paul Watson, després convertit al catolicisme, pel seu significat de **conversió i unitat**. L'abbé Paul Couturier, de Lió, la va assumir i estendre amb una intenció plenament ecumènica. També es coneix com a “**Octavari**” perquè comprèn vuit dies. A l'hemisferi sud se celebra al voltant de la Pentecosta.

El trencament de la unitat dels cristians

El primer, les **Esglésies orientals al segle V**, arran de la formulació per part del Concili de Calcedònia de la humanitat i divinitat de Jesucrist, emprant la fórmula d'una persona amb dues natures, la divina i la humana, que no va ser acceptada per les comunitats **copta, siríaca, armènia i etiòpica**.

El segon, **entre les comunitats d'Orient i d'Occident al segle XI**, després de segles de malentesos, ànsies de poder, diversitat de cultures i creixement propi de les dues parts; les d'Orient s'anomenen **Esglésies Ortodoxes**.

Finalment, el **segle XVI** Luter inicia la **Reforma que va dividir l'Occident cristià entre catòlics i protestants** i aquests ben aviat es van escindir entre luterans, calvinistes, anglicans i Esglésies lliures.

L'Ecumenisme

La paraula s'origina del grec *οἰκουμένη* (**oikoumene**), que significa «el món habitat», històricament usada com una referència específica a l'Imperi Romà. Avui el terme es refereix a la idea d'**unitat cristiana**: hauria d'existir una única Església cristiana, seguint el mandat de Jesús «**que tots siguin u**».

L'ecumenisme és un **moviment suscitat per l'Esperit Sant** que procura la **comunió de totes les Esglésies, la unitat de tots els cristians**. L'ànima del moviment ecumènic és la **conversió del cor** i la **santedat de vida**, unides a l'**oració** privada i pública per a la unitat dels cristians (**ecumenisme espiritual**). És una actitud de la ment i el cor de respecte, comprensió i esperança. **Un camí religiós d'aprenentatge mutu, d'intercanvi de dons**.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians (2)

del 18 al 25 de gener de 2024

El moviment ecumènic

L'ecumenisme s'inicià el 1910 amb una trobada a Edimburg de missioners protestants que cercaven un camí d'unitat de tots els cristians. El 1948, a Amsterdam, crearen el **Consell Mundial d'Esglésies (CME)**.

El **Concili Vaticà II** (1962-65) reconegué que en altres Esglésies i comunitats hi havia elements importants de l'Església de Crist i que era possible i necessari caminar junts, en diàleg, col·laboració i confluència ecumènica vers la unitat. El papa sant Joan Pau II va publicar, el 1995, l'encíclica ***Ut unum sint*** on confirma el compromís ecumènic irreversible de l'Església Catòlica.

Fites importants han estat l'encontre i **abraçada, a Jerusalem, entre el papa sant Pau VI i el patriarca de Constantinoble Atenàgores I**, el 1964; i la **declaració d'Augsburg, el 1999, entre catòlics i luterans** sobre la doctrina de la justificació.

Lema i materials

El lema de la Setmana de Pregària pretén configurar el sentit de l'oració i de les accions litúrgiques que se celebren. Enguany, el tema de reflexió és la **paràbola del bon samarità: «Estimaràs el Senyor, el teu Déu... i el teu proïme com a tu mateix»** (cf. Lc 10,27). L'ha proposat un **grup ecumènic de Burkina Faso** recolzat per la comunitat local de Chemin Neuf.

L'ecumenisme a Lleida

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians se celebra a Lleida des de l'**any 2005**. L'organitza la **delegada diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós de la Diòcesi**, Sra. Francesca Agustí, conjuntament amb els representants de comunitats cristianes de Lleida. Enguany hi participaran les Esglésies: Evangèlica Família de la Fe, Evangèlica Ebenecer, Baptista, Ortodoxa, Catòlica i, possiblement, la Ucraïnesa, Copta i Adventista.

Pregarem perquè «tots siguin u».

- Inici, dijous 18 de gener, a les 19h: Missa-Pregària a la parròquia del Carme
- Diumenge 21 de gener, a les 11:30h: Missa-Pregària a la parròquia de Sant Pau
- Dimarts 25 de gener, a les 19:30h: Acte central ecumènic a la parròquia de Sant Pere

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 1: Dijous, 18 de gener

Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna? (Lc 10,25)

Ajuda'ns, Senyor, a orientar la nostra vida vers tu.

Reflexió

«Què haig de fer per a posseir la vida eterna?». Aquesta pregunta crucial formulada a Jesús per un mestre de la Llei continua interpel·lant tot creient en Déu. Afecta el significat de la nostra vida a la terra i a l'eternitat. Conèixer Déu significa descobrir i fer la seva voluntat a les nostres vides. Tota persona vol una vida de plenitud i veritat, i Déu ho desitja també per a nosaltres (cf. Jn 10,10). Sant Ireneu va dir: «La glòria de Déu és que l'home visqui».

Les realitats existencials de la vida, amb divisions, egoismes i patiments, sovint ens allunyen de la recerca de Déu. Jesús va viure el misteri de la comunió íntima amb el Pare; és «el camí» que ens porta al Pare, el nostre destí final. Així, **la nostra recerca de la vida eterna ens apropa a Jesús, i ens apropa els uns als altres en el camí cap a la unitat dels cristians.**

Estiguem oberts a l'amistat i a la col·laboració amb els cristians de totes les Esglésies, pregant pel dia que tots puguem estar junts a la taula del Senyor.

Pregària

Déu de la vida,

Tu ens has creat per tenir vida i vida en tota la seva plenitud.

Que reconeguem en els nostres germans i germanes el seu desig de vida eterna.

Que puguem guiar d'altres vers tu a mesura que seguim el camí de Jesús amb determinació.

Preguem en nom seu. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 2: Divendres, 19 de gener

Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb totes les teves forces i amb tota la teva intel·ligència: i al teu proïsme com a tu mateix (cf. Lc 10,27)

Ajuda'm, Senyor, a estimar-te a tu i al proïsme com a mi mateix

Reflexió

El manament d'estimar Déu requereix un compromís profund i significa abandonar-nos del tot, oferint els nostres cors i ments per servir la voluntat de Déu. Podem demanar la gràcia de seguir l'exemple de Crist, que es va oferir completament i va manifestar el seu gran amor a tothom, inclosos els seus enemics. No podem triar els nostres proïsmes. Estimar-los significa estar atents a les seves necessitats, acceptar les seves imperfeccions i encoratjar les seves esperances i aspiracions. **La mateixa actitud cal en el camí de la unitat dels cristians en relació amb les diferents tradicions cristianes.**

La crida a estimar el proïsme «com a tu mateix» ens recorda la necessitat d'acceptar-nos tal com som, conscients de la mirada compassiva de Déu sobre nosaltres, sempre disposats a perdonar. Respecta't a tu mateix. Busca la pau amb tu mateix. De la mateixa manera, cadascú de nosaltres pot **demanar la gràcia d'estimar i acceptar la seva pròpia Església o comunitat, amb els seus defectes, confiant totes les coses al Pare, que ens renova a través de l'Esperit Sant.**

Pregària

Senyor, doneu-nos la gràcia de conèixer-vos més profundament, per estimar-vos amb tot el nostre ésser. Concediu-nos un cor pur, per estimar el nostre proïsme com a nosaltres mateixos. Que el do del teu Esperit Sant ens permeti veure la teva presència a les nostres germanes i germans, perquè puguem estimar-nos els uns als altres amb el mateix amor incondicional amb què tu ens estimes. Per Crist nostre Senyor. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 3: Dissabte, 20 de gener

Qui és el meu proïme? (Lc 10,29)

Senyor, obre els nostres cors als qui no som capaços de veure

Reflexió

El mestre de la llei volia autojustificar-se amb l'esperança que el proïme que havia d'estimar fos algú del seu poble i de la mateixa fe. Aquest és un instint humà natural. Quan convidem les persones a les nostres llars, sovint són persones que comparteixen el nostre estatus social, la nostra visió de la vida i els nostres valors. 32 Setmana d'Oració per la Unitat dels cristians 2024 Hi ha un instint humà de preferir llocs familiars. El mateix es pot dir de les nostres comunitats eclesials. Però Jesús porta el mestre de la llei, i aquells que el sentien, a aprofundir en la seva pròpia tradició en recordar-los l'**obligació d'acollir i estimar tothom, independentment de la seva religió, cultura o condició social.**

L'evangeli ensenya que estimar els qui són com nosaltres no és extraordinari. Jesús ens porta cap a una visió radical del que significa ésser humà. La paràbola il·lustra d'una manera molt visible allò **que Crist espera de nosaltres: obrir els nostres cors i caminar pel camí, estimant els altres com ell ens estima.** De fet, Jesús respon al mestre de la llei amb una altra pregunta: no és "qui és el meu proïme?", sinó, "qui va demostrar ser proïme de l'home necessitat?".

Els nostres temps d'inseguretat i de por ens confronten amb una realitat on la desconfiança i la incertesa passen a primer pla en les relacions. Aquest és el desafiament de la paràbola d'avui: **per a qui soc proïme?**

Pregària

Déu d'amor, que inscrius l'amor en els nostres cors, infon en nosaltres el valor de mirar més enllà de nosaltres mateixos i veure el proïme en què són diferents de nosaltres, perquè puguem seguir veritablement Jesucrist, el nostre germà i el nostre amic, que és Senyor, pels segles dels segles. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 4: Diumenge, 21 de gener

Veié el ferit, però passà de llarg (Lc 10,31)

Que mai passem de llarg dels necessitats

Reflexió

El sacerdot i el levita que passen de llarg poden haver tingut bones raons religioses per no ajudar: necessitaven estar preparats per fer certs rituals religiosos i podrien haver-se arriscat a la contaminació ritual si l'home hagués estat mort. Tot i això, en moltes ocasions, **Jesús critica el lideratge religiós per posar les regles de la religió per davant de l'obligació de fer sempre el bé.**

El començament del text de la Setmana de Pregària ens diu com el mestre de la llei es va voler justificar. El sacerdot i el levita a la paràbola s'haurien sentit justificats en allò que havien fet. **Com a cristians, estem disposats a anar més enllà del que és convencional?** De vegades, la nostra miopia eclesial, culturalment condicionada, ens pot impedir veure el que se'ns revela a la vida i al testimoni de tantes germanes i germans d'altres tradicions. **Quan obrim els nostres ulls per reconèixer l'amor de Déu revelat en els nostres germans cristians, ens hi acostem més i ens sentim atrets a una unió més profunda amb ells.**

Aquesta paràbola de Jesús no sols ens desafia a fer el bé, sinó també a ampliar la nostra visió. No només aprenem allò bo i sant d'aquells que comparteixen la nostra cosmovisió confessional o religiosa, sinó també d'aquells que són diferents de nosaltres. **El bon samarità és moltes vegades qui menys esperem.**

Pregària

Senyor Jesucrist, mentre caminem amb tu vers la unitat, que els nostres ulls no mirin cap a una altra banda, sinó que estiguin ben oberts al món. En el nostre pelegrinatge per aquesta vida, que ens aturem, estenem la mà i guarim els ferits, perquè experimentis en ells la teva presència. Tu que vius i regnes pels segles dels segles. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 5: Dilluns, 22 de gener

S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà (Lc 10,34)

Senyor, ajuda'ns a mirar les ferides i trobar l'esperança

Reflexió

El bon samarità va fer el que va poder segons les possibilitats: va posar vi i oli i va embenar les ferides de l'home i el va pujar al seu propi animal. Fins i tot va anar més enllà promentent fer-se càrrec de la cura.

Quan veiem el món a través dels ulls del samarità, cada situació pot ser una oportunitat per ajudar els necessitats. Aquí és on l'amor es manifesta. L'exemple del bon samarità ens porta a preguntar-nos com respondre al proïsme. Va donar vi i oli, restaurant l'home i donant-li esperança. **Què estem disposats a donar per contribuir al projecte de Déu de guarir aquest món trencat?**

Els signes d'aquest món trencat són la inseguretat, la por, la desconfiança i la divisió. **Avergonyits, reconeixem que aquestes divisions també existeixen entre els cristians. Encara que celebrem sacraments o altres rituals** de sanació, reconciliació i consol, sovint usant oli i vi, persistim en divisions que fereixen el cos de Crist. **La sanació de les nostres divisions cristianes promou la sanació de les nacions.**

Pregària

Déu misericordiós, vós que sou la font de tot amor i bondat, permeteu-nos veure les necessitats del nostre proïsme. Mostra'ns el que podem fer per assolir la sanació. Canvia'ns, perquè puguem estimar tots els nostres germans i germanes.

Ajuda'ns a superar els obstacles de la divisió, perquè puguem construir un món de pau per al bé comú. Gràcies per renovar la vostra creació i conduir-nos a un futur ple d'esperança. Vós que sou Senyor de tot, ahir, avui i sempre. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 6: Dimarts, 23 de gener

El pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar. (Lc 10,34)

Senyor, converteix les nostres Esglésies en «posades» per acollir els necessitats

Reflexió

Un samarità es va fer càrrec de l'home que havia caigut a les mans dels lladres. **El samarità va superar els seus prejudicis i partidismes. Va veure algú necessitat i el va portar a una posada.** «L'endemà va donar dos denaris a l'hostaler i li va dir: “Cuida bé aquest home. Si gastes més, t'ho pagaré a la tornada”» (Lc 10,35).

A qualsevol societat humana, l'hospitalitat i la solidaritat són essencials. Requereixen l'acolliment de forasters, estrangers, migrants i persones sense llar. Però quan ens enfrontem a la inseguretat, la sospita i la violència, tendim a desconfiar dels nostres proïsmes. L'hospitalitat és un testimoni important de l'evangeli, particularment en contextos de pluralisme religiós i cultural. **Acollir l'«altre», i ser acollit alhora, és al centre del diàleg ecumènic.** Els cristians tenen el desafiament de convertir les seves Esglésies en posades on els seus proïsmes puguin trobar Crist. Aquesta hospitalitat és un signe de l'amor que les nostres Esglésies tenen entre elles i per tothom.

Quan nosaltres, com a seguidors de Crist, anem més enllà de les nostres tradicions confessionals i triem practicar l'hospitalitat ecumènica, passem de ser estrangers a ser proïsmes.

Pregària

Pare d'amor, en Jesús ens vau mostrar el significat de l'hospitalitat, tenint cura de la nostra fràgil humanitat. Ajuda'ns a convertir-nos en una comunitat propera a aquells que se senten abandonats i perduts, construint una casa on tots se sentin acollits.

Que ens apropem els uns als altres mentre oferim al món el teu amor incondicional.

T'ho demanem a la unitat de l'Esperit Sant. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 7: Dimecres, 24 de gener

Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïme? (Lc 10,36)

Senyor, ensenyeu-nos a socórrer el proïme

Reflexió

Al final de la paràbola, Jesús li va preguntar al mestre de la llei: qui es va comportar com a proïme de l'home ferit? El mestre de la llei va respondre «el que en va tenir compassió». No va dir "el samarità", i s'entén, ja que l'hostilitat entre samaritans i jueus feia difícil admetre aquesta resposta. **Sovint descobrim proïmes en les persones més inesperades**, fins i tot aquelles el nom de les quals o orígens ens resulten difícils de pronunciar. Al món d'avui, on la política polaritzada enfronta sovint persones de diferents identitats religioses, **Jesús ens desafia a través d'aquesta paràbola a veure la importància de la nostra vocació de transgredir fronteres i murs de separació.**

Igual que el mestre de la llei, **tenim el desafiament de reflexionar sobre com vivim les nostres vides, no només en termes de si fem el bé o no, sinó si, com el sacerdot i el levita, estem descurant actuar amb misericòrdia.**

Pregària

Déu sant, el vostre Fill Jesucrist va habitar entre nosaltres per mostrar-nos el camí de la compassió.

Ajuda'ns, amb el teu Esperit, a seguir el seu exemple, a servir les necessitats de tots els teus fills,

i així donar junts testimoni cristià dels teus camins d'amor i misericòrdia.

T'ho demanem en el nom de Jesús. Amén.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Reflexió bíblica i pregària - Dia 8: Dijous, 25 de gener

Ves-te'n i fes tu el mateix. (Lc 10,37)

Senyor, que la nostra comunió sigui signe del teu regne

Reflexió

Amb aquestes paraules —«Ves-te'n i fes tu el mateix»— **Jesús ens envia a cadascun de nosaltres, i a cadascuna de les nostres Esglésies, a viure el manament de l'amor.** Inspirats per l'Esperit Sant, som enviats a ser «altres Cristos», apropant-nos a la humanitat sofrint amb compassió i misericòrdia. Com va fer el bon samarità amb l'home ferit, nosaltres **podem triar no rebutjar els que són diferents, sinó cultivar una cultura de la proximitat i la bondat.**

Com interpel·la la meua vida la invitació de Jesús: «Ves-te'n i fes tu el mateix»? Quines conseqüències té aquesta crida de Crist per a les meves relacions amb els membres d'altres Esglésies? Com podem **donar junts testimoniatge de l'amor de Déu en la caritat?** Com a ambaixadors de Crist (cf. 2 Cor 5,20), estem **cridats a reconciliar-nos amb Déu i entre nosaltres,** perquè la comunió arrelhi i creixi a les nostres Esglésies i a les zones afectades per conflictes intercomunals, como el de la regió del Sahel..

A mesura que augmenti la confiança mútua, estarem més disposats a mostrar les nostres ferides, incloses les ferides eclesials, perquè l'amor de Crist ens pugui visitar i curar-nos a través de l'amor i la cura dels altres. Lluitar junts per la unitat dels cristians ajuda a reconstruir les relacions perquè la violència pugui donar pas a la solidaritat i la pau.

Pregària

Pare celestial, us donem gràcies pel do de l'Esperit Sant, el donant de vida, que ens fa estar més oberts els uns als altres, resol conflictes i enforteix els nostres llaços de comunió. Que creixem en l'afecte mutu i en el desig d'anunciar més fidelment el missatge de l'evangeli, perquè el món creixi en unitat i aculli el Príncep de la Pau. Per Crist nostre Senyor. Amén.

«ESTIMA AL SENYOR, EL TEU DÉU...
I ESTIMA ELS ALTRES COM A TU MATEIX»

(Lc 10,27)

SETMANA DE
PREGÀRIA
PER LA
UNITAT
DELS
CRISTIANS

18 - 25 de gener **2024**